

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2964/2020
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат у ..., против туженог Апатинска пивара „Апатин“ ДОО Апатин, чији је пуномоћник Ненад Станковић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3973/17 од 15.05.2020. године, у седници већа од 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3973/17 од 15.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 608/15 од 04.07.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен, делимично одбијен тужбени захтев за исплату на име отпремнине; ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име дневница за службена путовања за период од јуна 2007. године до новембра 2008. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци; ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев за исплату на име прековременог рада; ставом четвртим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3973/17 од 15.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у првом ставу изреке; ставом другим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у другом ставу изреке; ставом трећим изреке преиначена је првостепена пресуда у трећем ставу изреке тако што је усвојен тужбени захтев за исплату на име прековременог рада; ставом четвртим изреке преиначена је првостепена пресуда у четвртном ставу изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 274.751,12 динара; ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 11.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију побијајући је у другом, четвртном и петом ставу изреке због погрешне примене материјалног права, уз позив на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужиоцу припадају дневнице за службена путовања у земљи на удаљености већој од 50 километара од места рада на основу члана 118. тачке 2) Закона о раду (Службени гласник РС", бр. 24/05, 61/05), члана 74. става 1. тачке (ц) Појединачног колективног уговора од 27.02.1998. године, чланова 68. и 69. Колективног уговора туженог од 14.10.2008. године и члана 2. става 2. тачака 1) и 2) и члана 14. Правилника о службеним путовањима туженог од 01.05.2008. године. О тужиочевом захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за исплату поднета је 27.04.2010. године, а побијана другостепена пресуда донета је 15.05.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 61.850,20 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић